

har udarbejdet en grundig redegørelse om indholdet af Amsterdamtraktaten til brug for udvalgsbehandlingen af L 2. Alle kan rekvirere redegørelsen i Udenrigsministeriets eller i Folketingets EU-oplysning.

Interesseorganisationer m.fl. har naturligvis mulighed for at søge foretræde for Folketingets Europaudvalg i forbindelse med udvalgsbehandlingen af L 2 og således få mulighed for at indgå i direkte dialog med udvalgets medlemmer.

Alle – det gælder for den enkelte borger eller virksomhed og det gælder for interesseorganisationer, sammenslutninger af borgere, folkebevægelser m.m. – der stiller et spørgsmål til en offentlig myndighed, vil få et svar efter omstændighederne snarest muligt. Dette gælder generelt. Det gælder også på EU-området.

Ligeledes kan alle henvende sig til Folketingets EU-oplysning med spørgsmål om EU. Via EU-oplysningen har den enkelte borger eller organisation m.m. endvidere adgang til dokumenter vedrørende Amsterdamtraktaten.

Spm. nr. S 138

Til skatteministeren (16/10 97) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil ministeren redegøre for regeringens holdning til, at kørselsgodtgørelse, udbetalt fra arbejdsløhedskasse, betragtes som skattepligtig, selv om den pågældende kørselsgodtgørelse udbetales i forbindelse med deltagelse i et uddannelsesforløb, som er nødvendigt for at indfri en handlingsplan fra arbejdsformidlingen?«

Begrundelse

For at opretholde retten til dagpenge skal ledige indfri en handlingsplan, som arbejdsformidlingen udarbejder. Som et led i at gennemføre handlingsplanen, vil det ofte være nødvendigt for den ledige at deltage i forskellige kursustilbud.

I en konkret sag er det spørgeren bekendt, at en person har deltaget i et sådant kursustilbud på baggrund af at skulle indfri en handlingsplan, som arbejdsformidlingen har udarbejdet, og i denne forbindelse har den pågældende

modtaget kørselsgodtgørelse fra arbejdsløhedskassen for kørslen til kursusstedet.

Denne kørselsgodtgørelse er efterfølgende blevet anset for at være skattepligtig, da den efter skattevæsenets opfattelse ikke har kunnet sidestilles med befordring foretaget i et ansættelsesforhold for en arbejdsgiver i relation til ligningslovens § 9 B.

Spørgeren finder, at en sådan udbetaling af kørselsgodtgørelse bør kunne finde sted skattefrit, da det jo er pligtigt for den ledige at deltage i et sådant kursus, som et led i den handlingsplan arbejdsformidlingen har udarbejdet.

Man kan således sige, at forudsætningen for ikke at rumme et eksempel, som det skitserede, under ligningslovens § 9 B er ændret efter 1993, hvor handlingsplanerne blev indført.

Spørgeren håber, at ministeren vil være enig heri.

Svar (23/10 97)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Både for så vidt angår det almindelige befordringsfradrag i ligningslovens § 9 C og den skattefrie befordringsgodtgørelse efter 60 dages reglen i § 9 B, jf. § 9, stk. 5, er det en betingelse, at der skal være tale om befordring imellem den sædvanlige bopæl og en arbejdsplads.

Ifølge domspraksis er en arbejdsplads et sted, hvor der udføres et arbejde for en arbejdsgiver, som man får løn for. Dette udelukker normalt, men ikke altid, at et uddannelsessted samtidig kan være en arbejdsplads. Hvis en arbejdsgiver i arbejdstiden og mod sædvanlig løn sender en medarbejder på et kursus, der er hensigtsmæssigt for den pågældendes arbejde, kan kursusstedet betragtes som den pågældendes midlertidige arbejdssted, således at der er mulighed for at tage befordringsfradrag eller modtage skattefrie befordringsgodtgørelse. Dette forudsætter imidlertid, at arbejdsgiveren bevarer sine normale arbejdsgiverbeføjelser.

Er man ledig, har man i sagens natur ingen arbejdsgiver. Dette udelukker samtidig, at der for ledige på kursus kan være tale om, at kursusstedet i skattemæssig henseende er at betragte som en arbejdsplads.

I øvrigt betragtes en persons egne uddannelsesudgifter normalt som etableringsudgifter eller som private udgifter, der ikke kan fratreges ved indkomstopgørelsen, jf. princippet i statsskattelovens § 6, litra a.